

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Mira vxoris erga maritum patientia & cura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Tertull. lib.
de monoga-
mia.

IX.

adiutorium, ut etiam post mortem ab ea adiuuetur; dum non solum coniux coniugi honestam procurat sepulturam, sed etiam succurrit in Purgatorio patienti. Hinc Tertullianus, ubi suffragia pro defunctis, numerat inter Apostolicas traditiones; ibi etiam monet quandam viduam, *ut pro anima defuncti coniugis oret, & offerat annuis diebus dormitionis eius.* Hæc, nisi fecerit, ait: *verè repudiauit maritum, quantum in ipsa est.*

Multò autem euentius est auxilium ante mortem, cuius rei illustre Symbolum est Alcyon, *sapientissimum & diuinissimum marinorum animal,* à Plutarcho dictum. Hæc auis grauem anis comparem & agrè sequentem, suscepta cura, fert fouetq; fenem, nusquam destituens, nunquam post se relinquens: nam & dorso impositum gestat, magno charitatis coniugalis argumento. Atque ut humanum quoque exemplum subsidij istius matrimonialis, subiungatur, placet huc exscribere, quæ Hispanus docti nominis author memoriæ reliquit, de quadam præclarissima femina Burgensi, in Belgio, ab omnibus celebrata. Testatur autem, rem seipsum vidisse, atque alios plures notissimam habuisse. Verba eius sunt. *Clara Ceruenta Bernardi Valdaura coniux, quum virgo tenerrima, & formosissima Burgas esset ad sponsum deducta, iam plus XL. annos naxum, prima nuptiarum nocte, crura eius fascijs inuoluta vidit, deprehenditq; maritum sibi agrum & valetudinarium obtinisse. Nihil tamen illum, ob id auersata, non cepit eum odisse, cum præsertim nondum posset videri amare. Incidit non multò post Valdaura in grauissimum morbum, de cuius salute & vita Medici omnes desperabant. Ipsa cum matre, tanta cura & assiduitate circa lectum ægri versabatur, ut, sex totis hebdomadibus amba nec se exuerint, nisi ut mutarent supparos: nec vlla nocte supra vnâ, aut alteram horam, quiescerint; idq; induta, multis noctibus traductis insomnibus. Erat radix morbi Indici, quem Gallicum hic vocant, semi & contagiosi. Dissuadebant Medici, seum contrectaret, ne tam prope accederet. Idem consulebant necessarij. Tum æquales femina in religionem adducebant, non esse tam anxiam curam diuexandum (ita enim loquebantur) hominem iam factis debitum, & magna mortis parte in corpus recepta, prospiciendâ esse animam; de corpore nihil cogitandum aliud, quam ubi conderetur humo,*

Ludouic. Vi-
ues. lib. 2. de
Christianis
scia.

humo. Quibus vocibus adeò illa absterrita non est, ut curàrit quidem, que ad animum spectabant: sed ipsa culina sorbitionibus, que remedium afferebant, ipsa pannis subinde mutandis (nam soluta erat maiorem in modum aluus, & alyis locis pus tetrum dimanabat) esset intentissima, sursum deorsum, toto die, cursitaret, animo corpusculum fulciens, laboribus impar, ni tanta vis affectus subveniret. Ita discrimen maximum Valdaura enasit, iurantibus Medicis, è manibus Orci violentia coniugis ereptum esse. Alius facetius, quam Christianius, Decrevisse, inquit, Deum, Valdauram occidere; uxorem vero obstinasse è manibus se illum non dimissuram. Cœpit ei fluente quodam ardentissimo ex capite humore, arrodi interior narium caruncula: medicipulvisculum dederunt, quo subinde respergeretur ulcus, tenui, per fistulam aut calamum, flatu. Quumq; nullus inueniretur, qui non eum laborem recusaret, omnibus, rem aversandam exhorrentibus, sola coniux hoc præstitit. Scatentibus per genas, ac mentum pabulis morbi, quum nullus rasor commodè posset barbam eius radere, nec vellet, uxor forficulis, octavo quoque die, dexterrimè attondebat. Collapsus deinde in alium morbum longissimum, septem ferè annorum: ipsa infatigabili diligentia & cibum ei paravit, quum pedisequas haberet duas, & filiam grandescentem: ipsa eadem tum fœda illuvie ulceratum & crura puridissima, undique sanie disfluentia contrectavit quotidie, turundas & malagmata imposuit, ac fasciis deinxit, ut muscum eam diceres contrectare, non rem foetoris intolerabilis. Quin & anhelitum, quem nemo non etiam ad decem passus auersabatur, ipsa suavisimum iurat fuisse. Et quidem serio mihi succensuit, quum semel foetere dixissem. Aiebat enim, sibi videri ceu fragrantiam maturorum & dulcium malorum. Atq; hoc toto morbi tempore, quum essent quotidie magni faciendi sumtus ad hominem tot morbis contrusum alendum & curandum, in ea domo, ad quam multis jam annis, nulla ex re questus aliquis redierat, nec annuos haberet proventus, ipsa se annulis, ipsa torquibus aureis, ipsa monilibus, ipsa vestibus, ipsa abacum suum vasis argenteis libentissimè spoliabat; ne quid marito deesset; contenta quavis mensa, modo marito suppeteret, quod tam afflicto malis corpori conduceret. Sic ille vitam traxit uxoris causa, cadaueroso corpore, seu sepulchro, veriùs, decem annis a primo illo morbo.

Rr

suscepit

suscepit, quum antea sex genuisset, viginti annis nupta, nunquam contagiosissimo mariti morbo, nec vlla omnino scabie infecta, non modo ipsa, sed nec vllus liberorum, corporibus omnium sanissimis atque mundissimis. Ex quo liquidum fit, quanta sit virtus, quanta sanctitas earum, quae vero ac toto pectore maritos (vt congruum est) amant, quemadmodum illis DEVS presentem quoque gratiam referat. Obijt tandem senex agrotus, seu non obiit, sed abijt verius & exiit jugem cruciatum, tanto tamen dolore Clarae, vt qui illam nonnumquam teantur, nunquam adolescentem maritum integro corpore, formosum, diuitem, tantum reliquisse carissima vxori desiderium, moerorem, luctum. Multi gratulatione citius putabant esse opus, quam consolatione; quos illa propemodum execrabatur, optans vt maritus, qualis qualis erat, si fieri posset, redderetur, etiam cum liberorum omnium, quos quinque habebat, iactura. Cumq; esset integra aetate, nunquam statuit nubere, quod se alterum Bernardum Valdaurum inuenturam negaret. Prætereo pudicitiam, cuius erat exemplar; prætereo sanctitatem morum. De pietate coniugis est sermo, quae nunquam venit sola, semper reliquis omnibus comitata virtutum. Quis hanc non perspicit, non corpori Bernardi Valdaura nupsisse, sed animo? aut non putasse corpus illius suum esse? Quid quod viri sui præcepta & mandata omnia ita observabat, tanta reuerentia, vt ad huc viueret! & ex eius præscripto multa egit, sic illum facere statuisse, aut mandasse diligitans. Haecenus Viues. E qua historia perspicuum est, quantum sit coniugi, in coniuge adiutorium. Quod adeo multi clarè intelligunt, vt, vel in senio, sibi vxores quærant, non vtiq; tam prolis causa, quam vt habeant agrotaturi fideliter ancillantem. Cùm enim amor improbus omnia vincat, faciunt bonæ vxores, quod ne vilissima faceret ancillarum. Hoc solum bonum, quantum est, in matrimonio, bonum?

CAPVT. XXV.

Prouidentia Dei, homines, singulari cura, in matrimonialicantis ostenditur exemplis antiquioribus.

I.

Coniugia non solum origo diuina & finis, sed etiam peculiaris Dei cura commendat. Est enim mirabilis prouidentia, in illis concinnandis, fouendis, conseruandis.